

Strony

Strona skarżąca: Frucona Košice a.s. (Koszyce, Słowacja) (przedstawiciele: K. Lasok, QC, B. Hartnett, Barrister, O. Geiss, lawyer, i J. Holmes, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2013) 6261 z dnia 16 października 2013 r. w sprawie pomocy państwa nr SA.18211 (C 25/2005) (ex NN 21/2005) skierowanej do Republiki Słowackiej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem prawa do obrony.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo w motywie 83 zaskarżonej decyzji.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja dopuściła się błędu w ustaleniach faktycznych oraz naruszyła prawo, uznając, że wszczęcie postępowania upadłościowego byłoby korzystniejsze dla słowackiego organu podatkowego (motywy 88–119 zaskarżonej decyzji).
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja popełniła błąd, uznając, że postępowanie w sprawie egzekucji należności podatkowych pozwoliłoby osiągnąć większy zwrot niż postępowanie układowe.

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2014 r. – TrekStor przeciwko OHIM –Scanlab (iDrive)

(Sprawa T-105/14)

(2014/C 112/70)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: TrekStor Ltd (Hong-Kong, Hong-Kongy) (przedstawiciele: adwokat M. Alber)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Scanlab AG (Puchheim, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 2 grudnia 2013 r. w sprawie R 2330/2012-1 i dopuszczenie znaku towarowego „iDrive” do rejestracji w pełnym zakresie, jak również oddalenie sprzeciwu wnoszącej go strony oraz
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „iDrive” dla towarów z klasy 9 (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 267 573)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Scanlab AG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny krajowy znak towarowy „IDRIVE” dla towarów i usług z klas 9 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) w związku z art. 43 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2014 r. – Unitec Bio przeciwko Radzie

(Sprawa T-111/14)

(2014/C 112/71)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Unitec Bio SA (Buenos Aires, Argentyna) (przedstawiciele: J. F. Bellis i R. Luff, lawyers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji (Dz.U. L 315, s. 2) w zakresie, w jakim dotyczy ono strony skarżącej; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący dopuszczenia się przez instytucje oczywistego błędu w ocenie stanu faktycznego poprzez stwierdzenie, że miało miejsce zakłócanie cen nasion soi i oleju sojowego uzasadniające zastosowanie art. 2 ust. 5 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego ⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że art. 2 ust. 5 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, tak jak został zinterpretowany przez instytucje w niniejszej sprawie, nie może mieć zastosowania do przywozów z państwa będącego członkiem WTO, ponieważ jest to niezgodne z Porozumieniem antydumpingowym WTO.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że ocena szkody nie uwzględniła czynników, które przerywają związek przyczynowy między podnoszoną szkodą a przywozami uważanymi za dumpingowe z naruszeniem art. 3 ust. 7 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51)

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2014 r. – Molinos Río de la Plata przeciwko Radzie

(Sprawa T-112/14)

(2014/C 112/72)

Język postępowania: angielski